

Խնդրոթիվն ըստ է ամենայն օր 10—1 ժամ
(բաց) կիրադի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով

Յայտարարութիւններէ համար վճարում են իւրա-
քայիւր բառին 2 կոպէկի

խնի կը դար, Մենք Ղլլթաշի (պարսկի) հողից եկան, անօրէնի հաստի մարդիկ եք եղել, բայց մեր պապ ու տատերեկի հեղպէս բան չենք լսել: Ղլլթաշը, որ հայ հաւատին թշնամի է, թէուզ որդիկ մոր թամ լինելի, հարսանիքիդ օրը քո դուռնին արիւնի էլը գալ: եւ եւս ի՞նչ Աստուծո՛ւ ճանից էր, թէ էլ քրիստոնեայ խաչապաշտի տէրութեան մէջ, Քրիստոսի խաչին ու նաթաղ վրան թագաւորին ու թագուհուն հօր օրհնանքի էլ չէ չէին ար ժանացիկը:

Ոչյ խօսքերն էին փսփսում պատուելի ձեռորիքը եւ հարսանիքաւանց փախխ տալիս, ջահէնէրն էլ ձեռերին էին հեռուում:

Ինչ է իցէ, թշնամու սրտով չլլինելու համար հարսանիք չընդհատուեց, մի տաակ մինչև վերջը շարունակուեց ու պրճաւ:

Հարսին տարիւ էն փեսայի տունը: Ուզարթիւ էն քահանայի ետեւից, որ գաշ թպը վերցրի, աշունհէտի նորա հարսն այն բան ընտանիքի անդամն է: Նորաջարսն ու նորափեսան կը մօտեանան, տան մե՛ծերի ձեռքերը կը համբուրեն ու օրհնելից յետոյ իրանց քուռն էլ իրանց դուռը:

Եւ որովհետեւ Վարդանն էր ու իւր չոր գլուխը իրաւոր ընտանի չուռնը, չորսուն ամենամտում պատուս կանաչք սպա սեղիկ քահանայից, որ Վերջին ամբժուութեան օրհնանքը տան, Տէսը կատարն է ու քաշուի:

Տքեռէրն ուշացաւ. մուլձը գետինը բռնց:

Վարդանն անհամբեր սպասում էր շինք տարն էր նա սպասում այս օրում նո, հինգ տարի նա սեռւմ էր Ռոստոմ

*) ՏԷՍ «Արձագանք» № 69.

Տարօնդի:

